

Janka Melounová
ilustrovala Veronika Kubáčová

Povídání se zvířátky

čte ní
pro
prv | ňáč
ky

GRADA

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

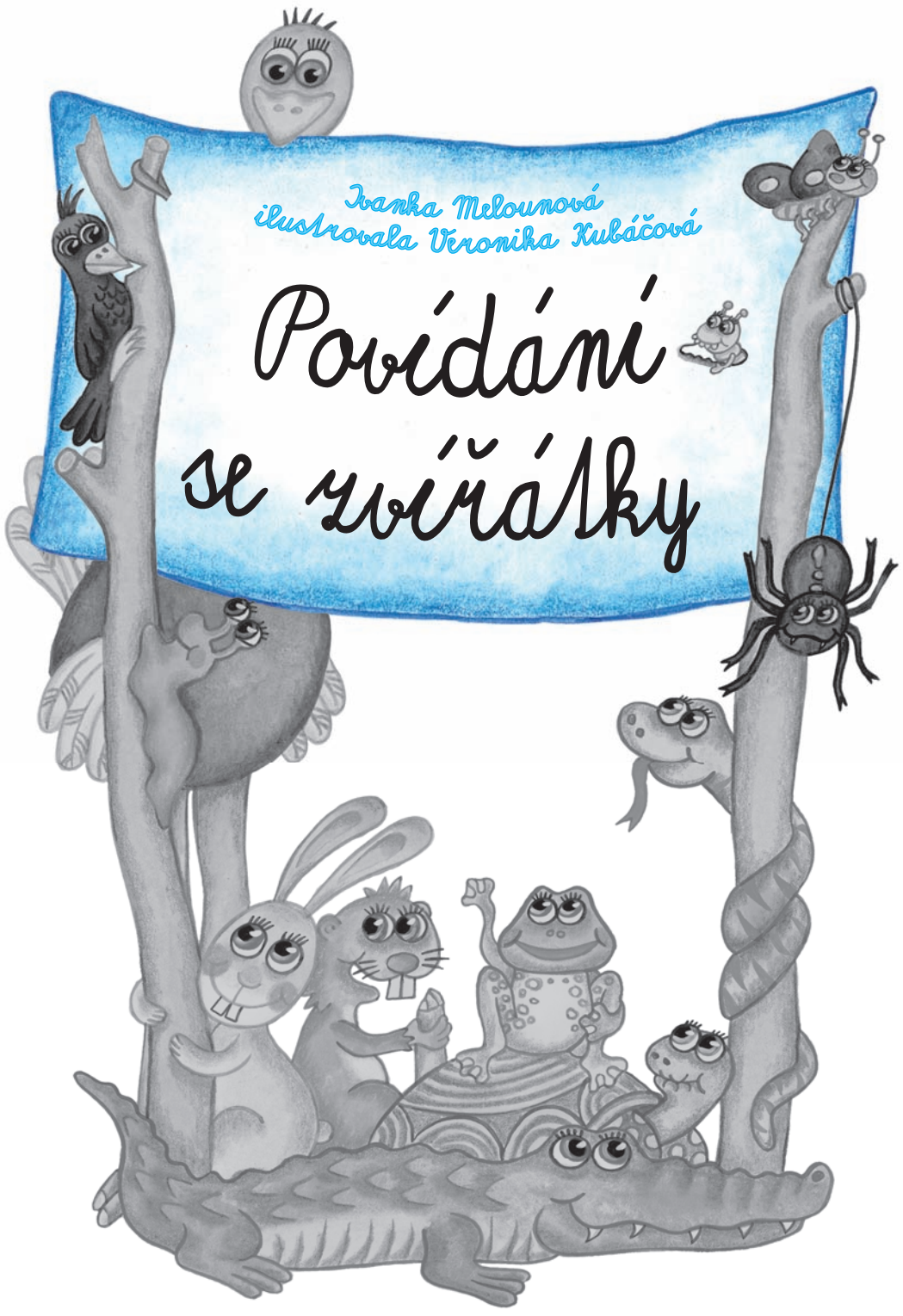

čte ní
pro
prv ňáč
ky

 GRADA®

*Janka Melounová
ilustrovala Veronika Kubáčová*

Povídání se zvířátky

Ivanka Melounová

POVÍDÁNÍ SE ZVÍŘÁTKY

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 4080. publikaci

Ilustrace Veronika Kubáčová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2010

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.
Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

© Grada Publishing, a.s., 2010
Cover Illustration © Veronika Kubáčová

ISBN 978-80-247-3429-3 (tištěná verze)

ISBN 978-80-247-7361-2 (elektronická verze ve formátu PDF)

© Grada Publishing, a.s. 2012

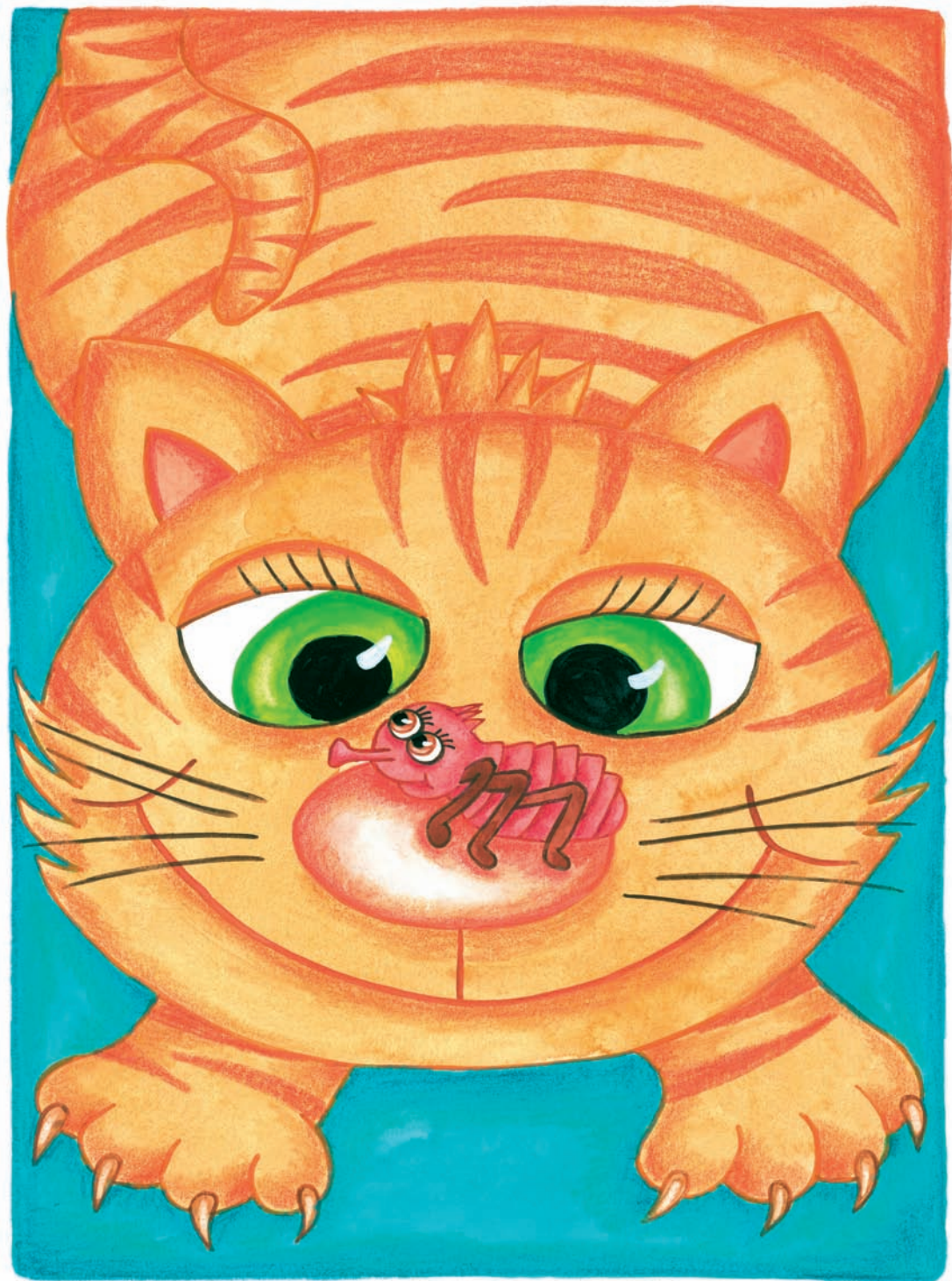
Obsah

Předmluva	7
Blecha rekordmanka	9
Bobík a uličníci	13
Hledání ztracené kuličky	17
Jak datel vyléčil les	21
Jak krtek stavěl mraveniště	25
Jak zvířátka stavěla ledovou zeď	29
Mína a moře	33
O divné Jolance	37
O Majdě a Vénovi	41
O mouše a myškách	45
Pavouk Lojzík a netopýr Vilém	49
Proč se vlaštovka vrací k Řípu	53
Upovídaná housenka	57
Zelení kamarádi	61
Ztracená vejce	65
Žížala a had	69

Předmluva

Zeměkoule se hemží životem. Zvířátka žijí v horách, pralesích, v hlubinách oceánů, na pouštích, ale také na dvorku u domu, v trávě či v rybníku na návsi. A každé z nich má o čem vyprávět. Každé má nějakou příhodu nebo radost. Víte, jak vysoko musí vyskočit malá bleška, aby vyhrála závody? Že i krtek může postavit mraveniště a bobr domek pro ptakopyska nebo že drzá housenka dokáže vystrašit tygra? Dozvíte se, proč se každé jaro vracejí vlaštovky, jak detektiv Ron vystopoval zloděje nebo že krokodýl a žába mohou být věrnými kamarády. Knížka plná veselých obrázků vám poví ještě mnohem víc...

Blecha rekordmanka

Každé zvíře je někde doma. Lev, slepice a prase bydlí na suchu. Žába, krokodýl a pijavice zase ve vodě. Ála žila v kožiše. Ála je blecha a ten kožich, to je naše kočka Míca. Míca má svou blešku ráda a rozmazluje ji. Poskytuje jí v srsti všechno pohodlí. Ála mezi zrzavými chlupy kočky Mícy denně vyráží na vycházky a lechtá ji, až se Míca hlasitě směje. Tu a tam si blecha odskočí na návštěvu k jiným bleškám, které bydlí u psa Azora nebo sídlí v přepychu u angorské kočky Žofie.

Teď se ale něco děje! Na plot u našeho domu byl vyvěšen plakát, že se budou konat závody v bleším skákání.

Míca si Álu pozvala na návštěvu. Bleška se posadila kočičce na nos, aby si pěkně vzájemně viděly do očí, a Míca navrhla: „Začneme s tréninkem, a to by v tom byl čert, abys nevyhrála.“

Hned ráno se do toho pustily. Ála nacvičovala skok vysoký. Trochu se přikrčila a pořádně se odrazila zadními nožičkami. Hups. Jedna nožka se jí smekla, takže bleška upadla na bradu.

„Zkus to znova a víc se snaž!“ radila Míca. Ála to tedy zkoušela pořád a pořád, až do úplné únavy. Ještě že jí Míca po tréninku připravila vydatnou večeři. Potom sportovkyně zaslouženě usnula.

Tramtarará. Závody začaly. Sešly se blešky od nás i z ciziny. Nejkrásnější dres

měla samozřejmě bleška od angorské kočky Žofie. Ála zářila v žlutém tričku. Když předvedla svůj nádherný vysokánský skok, všichni se nadšeně roztleskali a jásali. Ála vyhrála zaslouženě. A naše Míca? Ta je na svou kamarádku opravdu hrdá.

Bobík a uličníci

Na dvorku spal pes Bobík. Dostal se sem ze psího útulku teprve nedávno. Má hlídat dům tety Evelíny a sloužit jí, jak nejlépe dovede.

Teď ale odpočívá. Sluníčko mu zahřívá hustou zlatou srst. Na dvoře je ticho a klid. Ovšem už jenom chvíličku. Do té doby, než tři kočičí uličníci začnou vyvádět svoje rošťárny. Včera Bobíkovi nasadili do kožichu blešku a on se pak drbal a poskakoval přitom, takže to vypadalo jako nějaký zvláštní psí tanec. Koťátka z toho měla velikou legraci. Ten dobrák se na ně přesto nezlobil. Jen si tak něco vrčel pod fousy a tvrdil nahlas, že jim jednou doopravdy napláčá.

Koťátka potichoučku přivázala Bobíkovi k ocásku starou plechovku a pak hlasitě mňoukla: „Baf!“ Bobík se lekl. Vyskočil snad metr vysoko, ale potom se rozběhl za nimi. To se ví, že s ním za velikého rámusu i plechovka na ocase. Chvilku trvalo, než se jí zbavil. Vycenil zuby a zavrčel: „Vrr, vrrrr, že vás kousnu?“

Koťátka dělala jakoby nic a čekala, až se zase uklidní. Věděla, že to nebude dlouho trvat. Najednou se na modré obloze objevil mráček. Po chvíli přibyl další a po něm ještě a ještě. Nebe se černě zatáhlo a začalo pršet. Ale našim třem uličníkům kožíšky nezmokly. Bobík je schoval do staré bačkory a statečně nad nimi stál, dokud nepřestalo pršet. Bačkora pěkně hrála a koťátka byla

šťastná, že mají kamaráda, který je má přes všechny jejich rošťárny rád. Věděla také, že každý pes vrtí ocáskem. Ať už má radost, nebo je třeba smutný. Veselí psi prý vrtí ocáskem víc napravo od zadečku, mrzutí víc doleva. A tak se koťátka domluvila, že se vynasnaží nezlobit. Pokusí se dělat Bobíkovi pouze samou radost. Aby vrtěl ocáskem pořád jen napravo. Zaslouží si to.

Hledání ztracené kuličky

V daleké poušti plné horkého písku žije roztomilá zvědavá šelmička Sára se svou rodinou. Jakmile hřejivé paprsky ranního sluníčka zaplaví nekonečnou poušť, už jsou šelmičky venku. Shánějí potravu, hrají si a opalují se. Střídají se také v hlídání okolí. Stojí na zadních nožičkách, aby viděly do kraje, zda jim nehrozí nějaké nebezpečí. Panáčkují, pošťuchují se a povídají si.

Sára dnes vyběhla na nejvyšší kopec písku v okolí, odkud je nejlepší rozhled. Všimla si, že dole pobíhá velký modrozelený brouk. Udiveně a nešťastně si pobrukuje sám pro sebe: „Ted' tady byla. Kam se poděla?“

Sára sklouzla po písku jako po skluzavce a zvědavě se brouka zeptala, co hledá.

„Co by? Co by? Moji kuličku. Můj poklad. To je neštěstí, to je neštěstí.“

Sára se rozčíleného brouka zeptala, proč je pro něj ztracená kulička tak důležitá.

„Copak nevíš, kdo jsem?“ zeptal se Sárý brouk. Sára zavrtěla hlavičkou a brouk tedy pokračoval.

„Jmenuji se Skarabeus a jsem králem zdejších brouků. Ztracená kulička není jen tak obyčejná, víš? Je to malé vajíčko. Válím ho před sebou tak dlouho, dokud se z něj nevylíhne můj synáček, princ Skarabeus Druhý. Chtěl jsem si jen trochu odpočinout, když tu se mi kulička vysmekla a někam se zakutálela. Bez ní domů nemohu.“